

Sygn. akt VI Ga 167/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekretarz sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) S.A. w R.

przeciwko : (...) sp. z o.o. w O.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 6 lutego 2015 r., sygn. akt V GC 583/14

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda (...) S.A. w R. na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w O. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt VI Ga 167/15

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w R. pozwem z dnia 16 grudnia 2013 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego P.w O. kwoty 5 835 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1 817,30 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 772,11 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 668,84 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 886,76 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 52,28 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 800,61 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty,
- 51,46 zł od dnia 24 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 51,54 zł od dnia 23 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- 734,10 zł od dnia 24 marca 2011 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż w wykonaniu umów sprzedaży energii elektrycznej sprzedawał pozwanemu energię elektryczną i świadczył usługi dystrybucji do lokali usytuowanych w M.. Pozwany nie dokonał zapłaty należności z powyższego tytułu. Pismem z dnia 20 marca 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty, wezwanie pozostało bezskuteczne.

W dniu 23 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył skutecznie sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Pozwany podniósł, że nie istnieje wierzytelność dochodzona przez powoda pozwem. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że zgodnie z zawartymi z powodem umowami o dostarczanie energii elektrycznej, pozwany regulował zbiorczo należności z siedmiu punktów odbioru energii elektrycznej, następnie na podstawie odczytów stanów poszczególnych liczników dokonywał rozliczeń indywidualnych. Podstawą do rozliczenia przez pozwanego z indywidualnymi właścicielami miały stanowić faktury VAT wystawiane na podstawie odczytów poszczególnych liczników. Powód nie dokonał wbrew postanowieniom umownym odczytu stanu liczników uniemożliwiając tym samym pozwanemu indywidualne rozliczenie z właścicielami poszczególnych budynków, narażając pozwanego na straty materialne. Pozwany występował do powoda z reklamacją. W piśmie z dnia 28 marca 2011 r. i 6 lipca 2011 r. pozwany wskazywał, że nie zgadza się ze wskazaniami zużycia energii elektrycznej podanymi na fakturach wystawionych przez powoda. Do dnia 4 marca 2014 r. pozwany nie otrzymał protokołu z odczytów liczników. Pismem z dnia 18 lipca 2011 r. powód przyznał, że działania B.nie znajdują umocowania prawnego i brak jest protokołów odczytów liczników, jednocześnie jednak nie odstąpił od roszczeń. Powód wzywał pozwanego do zapłaty. W odpowiedzi pozwany podniósł, iż żądanie powoda jest bezpodstawne, a dochodzona kwota nienależna.

W odpowiedzi na sprzeciw powód zaprzeczył wszystkim twierdzeniom pozwanego. Powód wskazał, iż każda z zawartych z powodem umów dotyczyła innego punktu odbioru tj. budynku, do którego z kolei jest przypisany jeden układ pomiarowo-rozliczeniowy. Podstawą do wystawienia faktur VAT, których zapłaty powód dochodzi były odczyty dokonywane przez pracowników powoda. Informacja o odczycie zostaje wprowadzona na miejscu u odbiorcy bezpośrednio po odczycie licznika przez inkasenta do urządzenia elektronicznego ze stałym łączem z komputerem głównym. Powód podniósł, iż nie ma obowiązku sporządzania protokołów z odczytu licznika. W umowach łączących strony nie ma postanowienia nakładającego na powoda obowiązku w zakresie ułatwiania pozwanemu rozliczeń z właścicielami poszczególnych nieruchomości. Powód podniósł, że pozwany bezzasadnie neguje wartość zadłużenia, co zaś się tyczy wypowiedzenia przez powoda umowy to zdaniem powoda nie jest ona przedmiotem niniejszego postępowania, gdyż powód domaga się ekwiwalentu za świadczenie spełnione w czasie trwania umowy, a nie ustalenia zasadności lub bezzasadności dokonanego wypowiedzenia.

Pismem z dnia 2 października 2014 r. pozwany wskazał, w odniesieniu do zarzutu powoda, że pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń do obliczeń i faktur VAT wystawianych w okresie świadczenia usługi, że w okresie świadczenia usługi nie zachodziła potrzeba każdorazowego sporządzania protokołu z odczytu lub innej formy wspólnego dokonywania odczytu, gdyż pozwany miał swobodny dostęp do liczników, przez co w dowolnym czasie mógł sprawdzić aktualny stan i skonfrontować go z obliczeniami dokonanymi przez powoda. Jednakże dalej pozwany zarzucił, iż powód dokonał demontażu licznika, bez możliwości zapoznania się przez pozwanego z jego stanem. Jednocześnie z naruszeniem łączącej strony umowy, powód dokonał demontażu z pominięciem protokołu zdawczo-odbiorczego, uniemożliwiając pozwanemu dokonanie kontroli stanu licznika, a także samodzielnego dokonania odczytu na własne potrzeby rozliczeniowe. Powód najpierw wypowiedział umowę z pozwanym bez podstawy, a następnie zdemontował urządzenie pomiarowe wbrew postanowieniom umowy.

Wyrokiem z dnia 6 lutego 2015r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy oddalił powództwo i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.217,00zł tytułem kosztów procesu.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że w dniu 17 czerwca 2010 r. strony zawarły 7 umów, na mocy których powód zobowiązał się do sprzedaży energii elektrycznej oraz do świadczenia usług jej dystrybucji do 7 lokali znajdujących się w budynku przy ul. (...) w M. stanowiących własność pozwanego, w tym umowę nr (...). W każdej z tych umów strony ustaliły, że rozliczenia za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucyjne będą dokonywane na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego.

Pozwany zobowiązał się do przeniesienia przyłącza elektrycznego na rzecz indywidualnych właścicieli, zaś do czasu kiedy to nastąpi pozwany przekazał czasowe przyłącze energetyczne w celu rozliczenia się przez poszczególnych właścicieli ze zużytej energii elektrycznej według taryfy operatora. Podstawą dla rozliczenia przez pozwanego z indywidualnymi właścicielami miały stanowić faktury VAT wystawiane na podstawie odczytów poszczególnych liczników.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...), powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 51,54 zł z terminem zapłaty do dnia 22 lutego 2012.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...), powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 817,30 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...), powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 772,11 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...), powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 668,84 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...), powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 52,28 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...) powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 800,61 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...) powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 734,10 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...) powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 886,76zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy nr (...) powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 51,46zł z terminem zapłaty do dnia 23 stycznia 2012 r.

Tytułem usług świadczonych na podstawie umowy powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 852,55 zł z terminem zapłaty do dnia 23 marca 2011 r.

W związku z wypowiedzeniem przedmiotowych umów przez powoda bez zapoznawania pozwanego ze stanem liczników, pozwany w piśmie z dnia 28 marca 2011 r. odmówił powodowi zapłaty, kwestionując zużycie energii elektrycznej przedstawione w fakturach.

Pismem z dnia 6 lipca 2011 r. pozwany zakwestionował żądanie kwoty 6 532,27 zł, z uwagi na nie przekazanie protokołu z odczytu liczników, o co pozwany występował. Pozwany jednocześnie nie zgodził się ze wskazaniami zużycia energii elektrycznej przedstawionych w fakturach.

Pismem z dnia 18 lipca 2011 r. powód przyznał, iż brak było podstaw do rozwiązania umów łączących strony przez B.. Pomimo tego, wskazał pozwanemu, iż w dniu 8 marca 2011 r. układy pomiarowo-rozliczeniowe, na podstawie których

wystawiono faktury VAT wskazywały zużycie energii elektrycznej w takim zakresie – co świadczy o tym, że pomiary zostały dokonane prawidłowo.

Pismem z dnia 20 marca 2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6 635,27 zł, wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powyższe ustalenia Sąd Rejonowy poczynił w oparciu o dowody z dokumentów.

Wymienione dowody Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne, bowiem nie budziły wątpliwości co do prawdziwości, a ich treść nie została zakwestionowana przez strony stron postępowania.

Sąd Rejonowy uznał w niniejszej sprawie, że zgodnie z zasadami rozkładu ciężaru dowodu wyrażonymi w art. 6 kc to na powodzie ciążył obowiązek wykazania zasadności żądania objętego pozwem.

Z treści umów zawartych pomiędzy powodem a pozwanym, wynika, że rozliczenia za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucyjne miały być dokonywane na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego. Wysokość zobowiązania pozwanego nie była z góry określona, gdyż była uzależniona od pomiaru ilości zużytych kWh. Powód zobowiązany był w przypadku zakończenia umowy dokonać protokolarnego odbioru licznika, umożliwiając tym samym pozwanemu dokonanie końcowego odczytu licznika i zweryfikowanie odczytu. Zobowiązanie powyższe powód zawarł w umowach, których wzorce sam przygotował. Po czym zobowiązania tego nie zrealizował. Powód tym samym uniemożliwił pozwanemu dokonanie weryfikacji odczytów. Wyjaśnienia powoda w tym przedmiocie, co do braku możliwości zagwarantowania udziału odbiorcy energii w odczycie końcowym i demontażu licznika, nie przystają do okoliczności sprawy, powód nie wykazał bowiem że choćby zawiadomił pozwanego o zamiarze przeprowadzenia powyższych czynności.

W ocenie Sądu Rejonowego zaoferowany przez powoda materiał dowodowy nie pozwala na poczynienie ustaleń, co do istnienia oraz wysokości zobowiązania. W istocie powód oparł swe żądanie na dowodach z wydruków i dokumentów prywatnych, które sam wystawił.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne na podstawie art. 535 kc w zw. z art. 6 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód i zaskarżając wyrok w całości zarzucił:

- a) Naruszenie art. 6 kc poprzez bezzasadne przyjęcie, że powód nie udowodnił faktów, z których wywodził dla siebie skutki prawne w toczącym się postępowaniu;
- b) Naruszenie przepisów art. 233 § 1 kpc, art. 230 kpc poprzez poczynienie ustaleń sprzecznych z materiałem dowodowym w szczególności poprzez nieuzasadnioną odmowę przyznania waloru dowodowego dokumentom oraz wydrukom z systemu komputerowego (bilingowego), o których mowa w art. 309 kpc przedstawionym przez powoda w toku postępowania oraz uznanie za bezsporne istnienie obowiązku sporządzania przez powoda protokołu z wykonywanych odczytów układu rozliczeniowo odbiorczego.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł :

- a) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości ;
- b) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;

c) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych;

a ewentualnie o:

d) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W szczególności powód zarzucił, że brak podstaw do przyjęcia aby przy odczytywaniu licznika konieczne było sporządzanie protokołów z odczytu licznika. Taki obowiązek nie wynika z umowy zawartej przez strony, która przewidywała, że rozliczenie z klientem dokonywane jest wg wskazań układu pomiarowo - rozliczeniowego dla miejsc dostarczenia energii elektrycznej, nie przewidziano więc dodatkowo sporządzania protokołów z odczytu.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W umowach zawartych przez strony przewidziano, że rozliczenia za dostarczoną energię elektryczną i świadczone usługi dystrybucyjne będą dokonywane na podstawie odczytów wskazań układu pomiarowo – rozliczeniowego. Wysokość zobowiązania pozwanego nie była z góry określona, gdyż była uzależniona od pomiaru ilości zużytych kWh. Z kolei podstawą dla rozliczenia przez pozwanego z indywidualnymi właścicielami były faktury vat wystawione na podstawie odczytów poszczególnych liczników.

W związku z wypowiedzeniem umów zawartych przez strony pozwany odmówił zapłaty za zużycie energii elektrycznej przedstawione w fakturach końcowych. W niniejszej sprawie nie chodzi jednak o odczyty dokonywane w trakcie trwania umowy – co zarzuca powód – ale o zachowanie procedur obowiązujących w przypadku rozwiązania umowy. Z § 9 ust. 4 umowy wynika, że w przypadku rozwiązania umowy klient zobowiązany jest do wydania układu pomiarowego, nie będącego jego własnością, w dniu przez sprzedawcę wyznaczonym. Tak też wskazano w § 8 ust. 3 umowy. Treść umowy wskazuje więc jednoznacznie, że to klient (pozwany) dokonuje wydania układu pomiarowego. Nie można więc dokonywać demontażu urządzenia bez udziału klienta, gdyż ten musi w tej czynności uczestniczyć. W niniejszej sprawie powód dokonał demontażu liczników bez możliwości zapoznania się przez pozwanego z ich stanem i bez jego uczestnictwa w tej czynności. Tym samym powód pozbawił pozwanego możliwości kontroli stanu liczników w momencie zaprzestania usługi – co narusza § 9 ust. 4 umowy. Sam powód w piśmie z 18 lipca 2011r. przyznał, że nie było żadnego uzasadnienia dla rozwiązania umów o dostarczanie energii przez B.. Powód powinien w chwili demontażu licznika umożliwić pozwanemu weryfikację dokonanych odczytów i uczestniczenie przy demontażu urządzenia pomiarowego. Zasadnie podnosi pozwany w odpowiedzi na apelację, że w przypadku demontażu liczników protokół z końcowego odczytu jest niezbędny do stwierdzenia wiarygodności odczytu. Dodatkowo należy wskazać, że również i na podstawie końcowego odczytu pozwany będzie obciążał dalszymi fakturami swoich kontrahentów powoduje to więc konieczność posiadania dokumentów na podstawie, których będzie możliwa weryfikacja końcowego odczytu albowiem wobec demontażu urządzeń pomiarowych inny sposób weryfikacji końcowego odczytu nie jest możliwy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda jako bezzasadną na podstawie art. 385 kpc przyjmując, że powód nie udowodnił zasadności swojego roszczenia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1 kpc.